

nogle Argumenter af en militair Charakter, og disse har jeg troet at burde forelægge det andet Thing, for at det ikke skulde være ubekendt med den Side af Sagen, men, som sagt, jeg har ikke troet at burde tiltræde Forslaget, og heller ikke har jeg troet med nogen særdeles Kraft at burde modsætte mig det. Saaledes som det nu foreligger, forekommer det mig, at om man end ganske vist — og jeg antager, at man gjør det i dette Thing — kan tillægge Sagen en vis Betydning, saa bør dog Nødsnødvendigheden og Vigtigheden af, at Finansloven nu bliver vedtagen, efter min Mening være det Overveiende. Hvad min Stilling, eller rettere sagt Krigsbestyrelsens Stilling, i Fremtiden angaaer, da har jeg ingen Betænkelighed ved at udtale mig derhen, at det forekommer mig, at den bør være den samme i næste Session, som den har været i denne; det vil vist være correct, dersom det ikke til den Tid skulde vise sig, at Anvendelsen af leiet Arbeidskraft er uhensigtsmæssig, for Krigsbestyrelsen til den Tid at forelægge Forslaget paa samme Maade, som den forelagde det i denne Session, og da i Løbet af Sagens Behandling at stille sig paa samme Maade, som er steet denne Gang, nemlig væsentlig at overlade Sagen til Thingene, altsaa at følge de Anskuelser, som disse have, men uden bestemt at modsætte sig eller bestemt at anbefale den ene Retning fremfor den anden. Jeg haaber, at denne Erklæring vil tilfredsstille det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther).

Berg: Dette Spørgsmaal har for mig ikke nogen ringe Betydning. Kampen ifjor om, hvorvidt man skulde indkalde Militairarbeidere eller ikke, vil vist være de ærede Medlemmer i frist Erindring. Her er Spørgsmaal om, hvorvidt vi skulle opgive det da væsentlig vundne Resultat, idet det er Principet om, hvorvidt man kan indkalde Militairarbeidere til saakaldet anden Tjeneste eller ikke, der her skal afgøres enten til den ene eller anden Side. Jeg har nu ikke kunnet forstaae, hvorledes man hidtil har kunnet bruge Militairarbeidere til det samme Arbejde, uden at der fra Krigsbestyrelsens eller Repræsentationens Side er gjort nogen Indvending dertil, lige indtil vi fik den nye

Hærløvs og Stillingsvæsenet ophørte; men efter at dette er steet, saa er det forkeert at bruge Militairarbeidere til dette Arbejde, saa skulde vi istedetfor bruge leiede Folk. Jeg skal dog minde om, at vi desværre have været nødsagede til at vedtage Værnepligtsloven saaledes, at Militairarbeidere kunne bytte Nummer; og de Militairarbeidere, der have lidt for sine Fingre til at besatte sig med det Arbejde, her er Tale om, kunne altsaa slippe fri derfor ved at bytte Nummer med andre. Jeg troer, at der fra et militairt Standpunkt, hvad ogsaa den høitærede Krigsministers Stilling til Sagen nofsom godtgjør, ikke kan reises nogen Indvending imod, hvad Mindretallet foreslaaer; men det er dog imidlertid navnlig fra et militairt Standpunkt, at man i det andet Thing har villet gjøre sin modsatte Anskuelse gjældende. Det vil ikke være saa let at komme tilbage til at anvende Militairarbeidere næste Aar, naar vi iaar lade os overvinde i dette Spørgsmaal; thi da man nu altsaa antager leiede Folk, ville endeel af disse blive øvede, og dette er selvfølgelig et Argument, der vil kunne gjøres gjældende, da man vil kunne sige, at, idet man opgiver øvede Folk, som man vil kunne have for den samme Dagløn, i Virkeligheden gaaer glip af langt fortrinligere Arbeidskræfter end dem, man vil tilføre Militair-etaten igjennem Militairarbeidere. Nu er der vel ogsaa fremsført finansielle Grunde mod Mindretallets Forslag, idet man paastaar, hvad der forøvrigt med Hensyn til dette Forslag er Tilfældet, at det, at benytte Militairarbeidere, vil blive dyrere, end hvis man tog leiede Folk; men det maa ogsaa erindres, at Forslaget her efter Udvalgets Formening tidligere og vistnok ogsaa efter Mindretallets Formening gaaer videre, end der ordinært vil kunne forlanges, idet dette hyderliggaaende Forlangende, som stilledes af den høitærede Krigsminister, rimeligvis er begrundet deri, at der paa Laboratoriet og paa de Steber, hvor disse Folk skulle anvendes, i den nærmeste Fremtid, hvad der forøvrigt ogsaa er antydet i Forsvarscommissionsens Betænkning, vil blive udført flere Arbejder, end der i de senere Aar vil blive udført. Jeg tør derfor antage, at, naar først Principet er bevaret, saa vil det vise sig, at